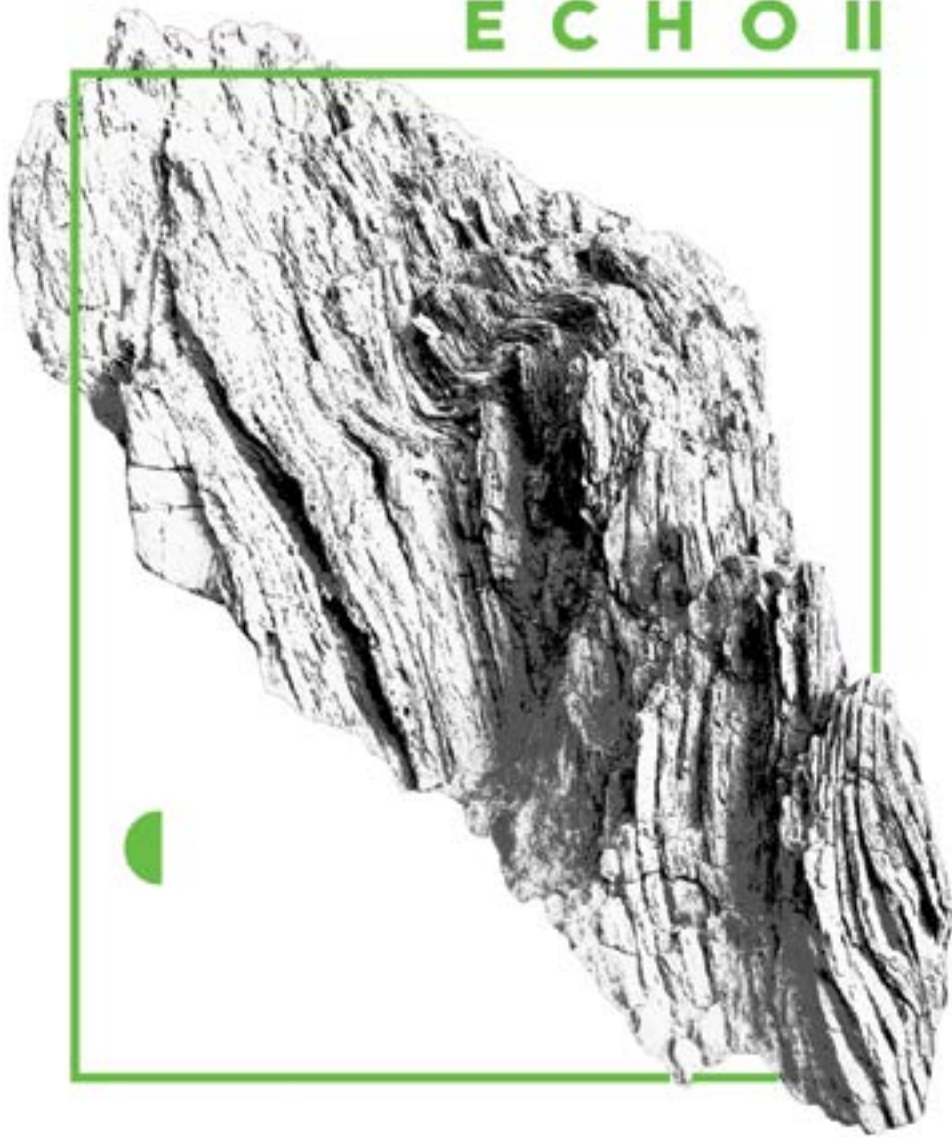

ECHO II

ЕCHO II: Смолян

OPEN SPACE foundation
1-во издание | Смолян, България | Ноември 2021

Координатор публикация: Пепа Пенева Велева
Куратор: Захаринка Куцева
Превод: Мария Кадиева
Графичен дизайн: Огнян Попов
Дигитализиране & фотографии:
Панайотис Диапулис

Copyright © 2021 OPEN SPACE foundation
ул.Индустриална №9, 1202 София, България
телефон: +359 889 916 483
е-поща: info@openspacebg.com
уеб-страница: <https://www.openspacebg.com/>

Лиценз:
Този изложбен каталог е публикуван при
условията на: Creative Commons Attribution -
ShareAlike 4.0 лиценз.
Информация за лиценза ще намерите ако
посетите уебстраницата:
<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

ECHO II: Smolyan

OPEN SPACE foundation
1st edition | Smolyan, Bulgaria | Ноември 2021

Publication coordination: Pepa Peneva Veleva
Curatorial texts: Zaharinka Kutzeva
Translation: Maria Kadieva
Graphic design: Ognyan Popov
Digitisation of artworks & image processing:
Panagiotis Diapoulis

Copyright © 2021 OPEN SPACE foundation
9, Industrialna str., 1202 Sofia, Bulgaria
telephone: +359 889 916 483
email: info@openspacebg.com
website: <https://www.openspacebg.com/>

License:
This exhibition catalogue is published under the
terms of: Creative Commons Attribution - ShareA-
like 4.0 license.
To read a summary of this license, visit the website:
<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

EUROPEAN
CULTURAL
HERITAGE
ON STAGE

TRADITIONS
in
TRANSITION

представя/presenting:

_____Beata Méry_____HU_____

Maita Chatziioannidou____GR

__Burim Ajdini_____NM_____

Galina Abadjimarinoва__BG_

Проектът „ECHO 2: Traditions in transition”

Традицията е всичко, което се предава от миналото към настоящето. Това може да бъде физически обект, културна конструкция или комбинация от двете. Традициите са свързани с групите, които ги практикуват, и представляват неразделна част от тяхната динамична идентичност. Предполага се че те са дълбоко вкоренени практики, които идват от митологизирано, далечно минало. В момента са изложени на опасност от изчезване и забравя.

Общото признание, че нашата глобализирана реалност оставя малко време за размисъл върху нашите местни практики и начини на живот, е отправна точка за диалог за художници и граждани от европейските местни общности.

Съвременните изследвания и дискусии се противопоставят на такива мрачни виждания и показват непрекъснато променяща се динамична природа в културата, която възприема и приспособява миналото към нуждите на настоящето.

The project “ECHO 2: Traditions in transition”

Tradition is everything that is passed from the past to the present. It can be a physical object, a cultural construction or a combination of both. Traditions are related to the groups that practice them and are an integral part of their dynamic identity. They are supposed to be deep-rooted practices that come from a mythologized, distant past. Currently, they are in danger of extinction and oblivion.

The general recognition that our globalized reality leaves little time to reflect on our local practices and ways of life is a starting point for dialogue for artists and citizens of European local communities. Modern research and discussions opposes such grim views and show a constantly changing dynamic nature in the culture that perceives and adapts the past to the needs of the present.

Here we present the works of four authors who participated in an art residence in Smolyan,

Тук ви представяме творбите на четирима автори, участвали в арт-резиденция в гр.Смолян, България през месец октомври 2021 г. Проучванията, срещите, взаимодействията с града и неговите обитатели намериха своето проявление в техните произведения. Сигурни сме, че ще ги откриваме и в работите им в бъдеще.

Относно мястото:

Град Смолян се намира в Родопите. Хората тук са много гостоприемни и се гордеят със своята история и природа. Религията, която се изповядва от мнозинството е източноправославно християнство, останалите са предимно мюсюлмани. Влиянието и смесването на културата, архитектурата, дизайна и традициите може да се види навсякъде в региона. Добрите взаимоотношения между хората в миналото са довели до много смесени бракове и истинска интеграция между тези две религиозни групи.

Хората тук тачат Орфей и певческото изкуство. Местният ансамбъл за народна музика „100 каба гайди“ търси, съхранява и популяризира автентичния родопски фолклор, като включва деца от ранна възраст.

Старата архитектура се среща както в сградите от периода на социализма така и в съвременните сгради.

Bulgaria in October 2021. The research, meetings, interactions with the city and its inhabitants found their expression in their works. We are sure that we will also find them in their works in the future.

About the place

The town of Smolyan is located in the Rhodope Mountains. People here are very hospitable and proud of their history and nature. The religion held by the majority is Eastern Orthodox Christianity, while the rest of the population is predominantly Muslim. The influence and the blending of culture, architecture, design and tradition can be seen throughout the region. Good rapport between people in the past has led to many mixed marriages and to a real integration between these two religious groups.

People here worship Orpheus and the art of singing. The local folk music ensemble "100 Kaba Bagpipes" seeks, preserves and promotes authentic Rhodope folklore and casts some members from an early age.

Old architecture is found both in the buildings of the socialist period and in modern buildings.

История и културно наследство

Най-старите археологически находки, открити в Смолянско, датират от края на бронзовата епоха – 13 век пр.н.е. Смята се, че Родопите са свещена тракийска планина, родното място на Орфей. Свидетелство за този период (XI в. пр. н. е.) са проучените светилища на връх Ком (1570 м), могилният некропол при с. Гела и уникалният плосък некропол при с. Стойките.

Траките приемат християнството през 4-5 век, факт, доказан от наличието на много раннохристиянски базилики (7-9 век).

След като България е завладяна от османците, районът на Средните Родопи е предоставен на придворния лекар Аха Челеби със заповед на султана през 1519 г. Ето защо тази местност е известна и като Ахачелеби. Смолянско остава част от територията на Османската империя до 1912 г.

Избраните традиции за арт-резиденцията

1/. **Народни носии** (снимка 1) от края на XIX - средата на XX век: традиционното облекло на населението на двете общности - християни и мюсюлмани, в неговото функционално, социално и изключително богато местно разнообразие. Общата визия на носията се формира и от бижута, различни

History and Cultural Heritage

The oldest archeological findings discovered in the region of Smolyan date from the end of the Bronze Age, around the 13th century B.C. It is believed that the Rhodope Mountains are sacred Thracian mountains, the birthplace of Orpheus. Evidence of this period (11th century B.C.) are the excavated sanctuaries on Mount Kom (1570 m.), the mound necropolis near the village of Gela and the unique flat necropolis near the village of Stoykite.

The Thracians embraced Christianity in the 4th and 5th century, a fact proven by the existence of many early Christian basilicas (7th-9th century).

After Bulgaria was conquered by the Ottomans, the region of the Central Rhodope Mountains was given to the court physician Aha Celebi in 1519, by order of the Sultan. That is why this area is also known as "Ahacelebi". The region of Smolyan remained part of the territory of the Ottoman Empire until 1912.

The Selected Traditions for the art-residency

1/. **Traditional costumes** (picture 1) from the end of the 19th until the middle of the 20th century: the traditional clothing of the people of the two communities - Christians and Muslims - in its functional, social and extremely rich local diversity. The general aethetique of the costume is also formed by jewelries

по вид, предназначение и материали, произведени тук в планината или внесени от съседни големи занаятчийски центрове. Характерните за района орнаменти условно се разделят на занаятчийски и домашно изработени, сред които любопитство предизвикват булчинските орнаменти, местно производство и орнаменти от мъниста.

И 2/. **Вещи от дома.**

Големите и малките домашни платове са изключително разнообразни по отношение на материали, техника, цвят, орнаментация и предназначение. Килими (снимка 2) от груби тъкани за домашно обзавеждане, постелки и покривки, които са направени предимно от овча или кожена вълна и са подложени на допълнителна водна обработка с цел запечатване и кардиране на лицевата страна. В миналото килимите са заемали специално място в ежедневието, празника и ритуала на родопчани, а днес са културна емблема на планината и ценност в музейните фондове. Медните съдове, дело на известните устовски майстори, са разнообразни по форма и предназначение домакински съдове, често украсени с нарезки, замби или по-сложни геометрични и растителни композиции, издаващи симбиозата между източното влияние и местната родопска традиция. Елемент от украсата са посветителните

of different types, purposes and materials, produced here in the mountains or imported from neighboring large craft centers. The ornaments typical for the region are divided into professionally crafted and home-made; among the latter most intriguing are bridal ornaments, local production jewelry and bead ornaments.

And 2/. **Household items.**

Wide and narrow home fabrics are extremely diverse in terms of materials, technique, color, decoration and purpose. On can find carpets (picture 2) of coarse fabrics for home furnishings, mats and tablecloths, which are made mainly of sheep's or leather's wool and are additionally subjected to water treatment in order to seal and card the front side. In the past, carpets occupied a special place in the daily lives, the holidays and the rituals of the Rhodope people, while today they are a cultural emblem of the mountains and a valuable asset in the museum funds. Copper vessels, crafted by the famous Ustov masters, are household items ranging in shapes and purposes, often decorated with notches, stamps or more complex geometric and plant compositions, which demonstrate the symbiosis between Eastern influences and local Rhodope traditions. The dedicatory inscriptions, placed mainly on blue vessels, are decorative elements. One can find, too, a plethora of tools used for the typical Rhodope livelihood, for craftwork and for household

1, Експозиция на Регионален исторически музей „Стою Шишков“, гр.Смолян, снимка: Hunt Of Photos

1. Exposition of the Regional Historical Museum “Stoyu Shishkov”, Smolyan, photo: Hunt Of Photos

надписи, поставени предимно върху сините. И разнообразие от инструменти и пособия за типичния родопски поминък, занаяти и домашни работи. Ритуални предмети, свързани със семейни и календарни обичаи; дървени битови и млечни мебели; ковано желязо, допълващо представата за богатата традиционна култура и бит на местното население, са част от фонда.

Библиография:

Гумнерова, М. Видове тъкани и тъкачни техники в Смолянско. – Изв. ЕИМ, 14, С., 1972, 71-110.
Кръстанова, Кр. Златният стан. Пловдив: ИК Жанет 45, 2007.

2, Експозиция на Регионален исторически музей „Стою Шишков“, гр.Смолян, снимка: Hunt Of Photos

2. Exposition of the Regional Historical Museum “Stoyu Shishkov”, Smolyan, photo: Hunt Of Photos

chores. There are ritual items related to family and calendar customs; wooden household and dairy furniture, as well as wrought iron tools, testifying to the idea of the rich traditional culture and way of life of the local population, are part of the fund.

Bibliography:

Гумнерова, М. Видове тъкани и тъкачни техники в Смолянско. – Изв. ЕИМ, 14, С., 1972, 71-110.
Кръстанова, Кр. Златният стан. Пловдив: ИК Жанет 45, 2007.

Когато българските традиции драската магични знаци в самоличност на твореца.

Традициите имат различни измерения и проявления – от уменията и практиките, които са съхранени в бита ни чрез архитектурата, интериора, трудовия инвентар, облеклото и накитите, през храната, танците, езика, та до вярванията и обичаите. Всяко поколение - наследник на традициите, им придава особена морална, образователна или дори политическа стойност.

Ключовата дума, свързана с традициите, е паметта. Основните инструменти на паметта са архитектурните резервати, музеите, занаятчиите и творците, които предават нататък съхраненото минало на следващите поколения.

Октомври 2021 г. четирима художници от Унгария, Гърция, Северна Македония и България участваха в арт резиденция в град Смолян като част от дейностите по Проект „ЕCHO 2: Традиции в преход“. Всяка сутрин денят им започваше от хотел, чийто ресторант е своеобразна галерия за картините на млад Смолянски художник, вдъхновен от родопските пейзажи, носии и хора, а парапетите и полилеите тук са ръчна изработка на местен майстор, който използва традиционните техники за обработка на метали. Под същия покрив има и магазин за носии. Дните

When Bulgarian traditions paint magical signs in the identity of the artist.

Traditions have different dimensions and manifestations: ranging from the skills and practices that are preserved in our lives thanks to architecture, interior design, work equipment, clothing and jewelry, all the way down to food, dance, language, beliefs and customs. Each generation, having inherited these traditions, gives them a special moral, educational or even political value.

The key word related to traditions is memory. The main pillars of memory are architectural reserves, museums, craftsmen and artists, who pass on the preserved past to future generations.

In October 2021, four artists from Hungary, Greece, Northern Macedonia and Bulgaria participated in an art residency in the town of Smolyan as part of the “ECHO 2” Project: Traditions in Transition. Every morning their day started in a hotel whose restaurant is a gallery for the paintings of a young artist from Smolyan who is inspired by the landscapes, costumes and people of the Rhodope Mountains. The hotel's railings and chandeliers are handmade by a local artisan who uses traditional metalworking techniques. There is also a costume shop under the same roof. Their days ended here again, with the consumption of food by old local recipes. The mountain was hospitable,

им свършваха пак тук, с храна по стари местни рецепти. Планината беше гостоприемна, дните - слънчеви, а багрите в пейзажа се променяха всеки ден – истинско предизвикателство за художници. Проучванията им минаха през:

- Регионален исторически музей „Стою Шишков“ и етнографската сбирка, свързана със сватбените обреди – чеиза, празничните носии, украшенията обредните хлябове и други ритуални атрибути.
- Архитектурен резерват Долно Райково с Гьорджевата къща, сега – Музей „Ласло Наги“; село Смилян с етнографската сбирка и импровизирания музей на фасула; село Могилца и Агушевите конаци с любопитните си и революционни за своето време интериорни решения, с постелъчен текстил и инвентар, дарени от местните семейства, за да могат посетителите да се докоснат до времето на дедите им.
- Художествената галерия, която представя творби на местни художниците, една от най-многобройните групи в страната – в момента са над четиридесет членове, без да се броят самоуците художници.
- Професионалната гимназия за приложни изкуства и музея на училището, където се пазят дипломни работи на ученици от специалностите художествена обработка

the days were sunny, and the colors in the landscape changed every day which was a real challenge for the artists.

Their research included exploring:

- The Regional Historical Museum “Stoyu Shishkov” and the ethnographic collection related to wedding ceremonies: shirts, festive costumes, ornaments, ritual breads and other ritual items.
- The Dolno Raykovo Architectural Reserve with the George House, now called the “Laslo Nagy” Museum; the village of Smilyan with the ethnographic collection and the improvised bean museum; the village of Mogilitsa and the Agushev mansions with their interesting and revolutionary interior design solutions, with bed linen and inventory donated by local families so that visitors can really feel what it was like living like their ancestors did.
- The Art Gallery, which presents works by local artists, who are amongst the most numerous groups of artists in the country; it currently has over forty members, not counting self-taught artists.
- The Vocational High School for Applied Arts and the museum of the school, where final theses of students majoring in artistic metalwork and artistic fabric are kept.
- Meetings with local artists, conversations and workshops in which the artists explored local techniques for working with wool.

на металите и Художествена тъкан.

- Срещи с местни творци, разговори и уърк-шопи, в които артистите проучваха местни техники за работа с вълна.

Следващият етап беше тишината. Работиха като омагьосани, светналите им от преживявания и багри в предишните дни очи сякаш гледаха навътре в душите им. Рядко се откъсваха от работата си и тогава търсеха жадно общуването с всички нас – учители, ученици, хората от администрацията и помощния персонал. Беата и Маита научиха много думи от езика ни. После пак потъваха в тишината на ателието. Сътворяваха нови светове, подреждаха свое пространство и време, вплитайки чуто, видяно и преживяно. Чуваше се само шумът на инструментите им и един друг тих, но натрапчив звук – българските традиции драскаха магични знаци в творческата им самоличност.

Захаринка Куцева

Професионалната гимназия за приложни изкуства, гр.Смолян

The next stage was silence. They worked as if they were enchanted. Their eyes had been lit up thanks to the experiences and colors of the previous days and seemed to look deeper inwards into their souls. They seldom took time off from work, and when they did, they would eagerly seek to communicate with all of us: teachers, students, administration officers and support staff. Beata and Maita learned many words from our language. Then they would sink back into the silence of the studio. They created new worlds, arranged their space and time, somehow weaving in all that had been heard, seen and experienced. The only sounds that could be made out were the noises of their instruments and another quiet but intrusive sound - Bulgarian traditions were painting magical signs in their creative identities.

Zakharinka Kutseva

Vocational High School of Applied Arts, Smolyan

Беата Мери

Beata Méry—

Беата Мери е унгарска изящна художничка, родена в Дунайска Стреда, Чехословакия през 1987 г. В момента живее в Солимар, Унгария.

През 2014 г. завършва Унгарския университет за изящни изкуства в Будапеща, катедра „Изкуство за щампи“, а през 2015 г. – катедра „Визуално образование“. По време на академичните си години тя има възможността да учи един семестър в Universitas Castilla la Mancha в Куенка, Испания. От 2017 до 2019 г. живее и учи в Индонезия, което оказва силно влияние върху нейното артистично развитие.

Beata Meri is a Hungarian fine artist born in Dunaiska Streda, Czechoslovakia in 1987. She currently lives in Solimar, Hungary.

In 2014 she graduated from the Hungarian University of Fine Arts in Budapest, in the Department of Printmaking, and in 2015 she graduated from the Department of Visual Education. During her academic years, she had the opportunity to study one semester at the Universitas Castilla la Mancha in Cuenca, Spain. From 2017 to 2019 she lived and studied in Indonesia, which had a strong influence on her artistic development.

Беата е тих и спокоен човек, а този тип интроверти крият дълбини, до които рядко допускат някого, а когато го правят – то е през творбите си. Беата има мъдра усмивка и широко отворени към света и хората очи, а такива хора имат достъп до извечните тайни на човешкото знание.

Нейната творба е **триптих** и има три отделни заглавия. Бихме могли да определим стила на работа ѝ като **митологичен сюрреализъм**. Основата на платната са меките форми и топлите багри на планината. В трите творби доминира един специфичен червен цвят, който тя получава след дни на смесване на нюанси и впечатления от променящия се пейзаж на планината около Смолян. Едновременно с това младата художничка прави проучване за защитната функция на червеното в тестемелите, с които се забраждат/закутлят жените тук, както и на червените мъжки пояси. А вероятно идеята за реката, която видимо обединява трите платна, идва от хипотезата за името Родопа със значение „ръждива/червеникава вода“, където *rod- е от същия индоевропейски корен като бълг. „руда“, „ръжда“, „риж“.

Успоредно с тези проучвания Веата търси формален изказ в символите от тъканите и везбата на родопските носии. След много скици и трансформации,

Beata is a quiet and calm person, and these kinds of introverted people often hide depths of their souls which they rarely allow anyone to see, and when they do, it is through their art. Beata has a wise smile; her eyes are widely opened to the world and people. Such people have access to the eternal secrets of human knowledge.

Her artwork is a triptych with three separate titles. We could define her style of work as **mythological surrealism**. The basis of the sails are the soft shapes and the warm colors of the mountains. The three works are dominated by a specific red color, which she created after numerous days of mixing shades and impressions of the changing mountaneous landscapes around Smolyan. Simultaneously, the young artist did research on the protective function of red in the testemels, which are worn / wrapped around women here, as well as on red men's belts. Most probably the idea of the river, which apparently unites the three canvases, comes from the hypothesis theorizing that the name “Rhodopa” means “rusty / reddish water”, where “rod” is of the same Indo-European root as the Bulgarian words for “ore”, “rust” and “red”.

In parallel with these studies, Beata sought a formal meaning decoded in the symbols of the fabrics and embroidery of the Rhodope costumes. After many sketches and

тя стилизира форма, която асоциативно се свързва с огъня, а освен това е комбинация от наложени един върху друг триъгълници с върха надолу като символ на женското начало. Тази фигура също се трансформира в трите платна – поставена

transformations, she devised a shape that is associated with fire, and is also a combination of superimposed triangles one on top of each other symbolizing the female beginning. This figure also transforms itself in the three canvases: placed against the background of

**Пукнатини по линията на косата/Запалване,
Hairline Cracks/Ignition,**

**Червената река / Посвещение,
The Red River/Initiation,**

**Рубедо,
Rubedo,**

акрил върху платно, 3 платна x 40x60cm
acrylics on canvas, 3 pieces x 40x60cm

на фона на планината в първото, тя се асоциира с иглолистно дърво; във второто платно я откриваме близо до „реката“, а на фона откриваме малко пламъче. Най-натоварена със съдържание е тази фигура в третото платно, където огънчето е на върха, а на нейния фон има човешка фигура. Тук вече разбираме, че Беата проверява познанията ни за световната митология като разбърква ключове от източната философия, библейски символи, философски понятия, езически символи от тези земи, от родната за нея Унгария, от древната Европа и екзотичната Индонезия, където Беата е живяла и учила две години.

Как да се превърне в червено 1 и 2, инсталация.

Събрани заедно, всички тези неща създават свое пространство, обединени от червения цвят и от идеята да подменят обичайната си употреба и да създадат нови комбинации помежду си, за да разкажат нова история – за планината, за хората, за съхранените традиции и за творците, които им дават нов живот.

the mountain in the first, it is associated with coniferous trees; in the second canvas we find it near the “river”, and in the background we can discern a small flame; the figure bears the most significance and meaning in the third canvas where the flame is on top, and there is a human figure in the background. Here we can already understand that Beata is testing our knowledge of world mythology by mixing clues from Eastern philosophy, biblical symbols, philosophical concepts, pagan symbols from the lands of Bulgaria and of her home country Hungary, of ancient Europe and of exotic Indonesia, where Beata lived and studied for two years.

How To Turn Red 1 and 2, installation

Alltogether, all these things create their own space, united by the color red and the idea of changing their usual use and replacing it with new combinations between the elements in order to tell a new story about the mountain, the people, the preserved traditions and the artists who give them a new life

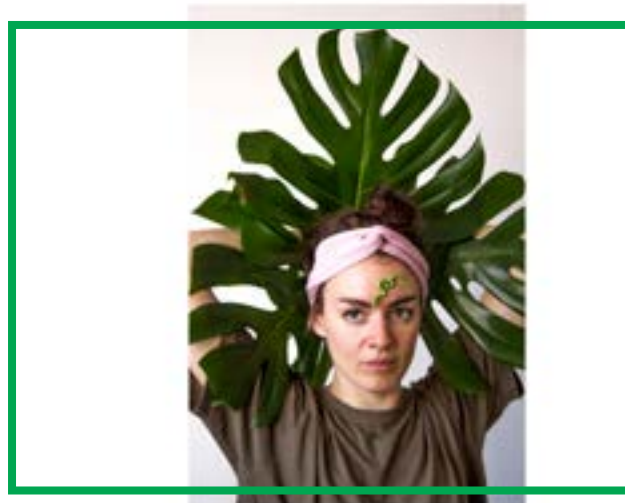

Как да се превърне в червено 1, инсталация
How To Turn Red 1, installation,

Как да се превърне в червено 2, инсталация
How To Turn Red 2, installation,

Майта Хациоаниду___ Maita Chatziioannidou

Майта Хациоаниду е родена през 1986 г. в Солун (Гърция). Докато изучава архитектура (Auth, UniFi), тя се фокусира върху създаването на изображения, които разказват истории предимно чрез илюстрация, считайки книгата за един от най-интересните дизайнерски обекти. Работейки след това като графичен дизайнер, тя е основател на Loopo Studio – Architectural & Graphic Design (2012 г), което за нея и нейните колеги е поле за изследване на границите на дизайна и личното изразяване, както и областта на изследване на дизайна като труд.

Maita Hazioanidou was born in 1986 in Thessaloniki, Greece. While studying architecture (Auth, UniFi), she focused on creating images that tell stories primarily through illustration. She considers books to be one of the most interesting design objects. After working as a graphic designer, she becomes the founder of Loopo Studio - Architectural & Graphic Design (2012), which for her and her colleagues is a field of exploration of the boundaries of design and personal expression, as well as the field of exploring design as labor.

РОДОПА, Бродерия, плат, конци, 2 метални пръчки, 1600x720cm
RODOPA, Needlework, fabric, stitches, 2 metal rods, 1600x720cm

“Родопа”

Сюжетът е провокиран от портрет на Вера Недкова – „Полуакт“ и се реплика в ръчно бродиран ковчор, какъвто до неотдавна е имало не само в българските къщи, но и в много от гръцките. Освен че имат чисто прагматичната функция, те служат и за украса. Тези своеобразни пана са давали още веднъж възможност на креативните млади жени да споделят своя вътрешен свят, да разкажат за делниците и празниците си.

“Rodopa”

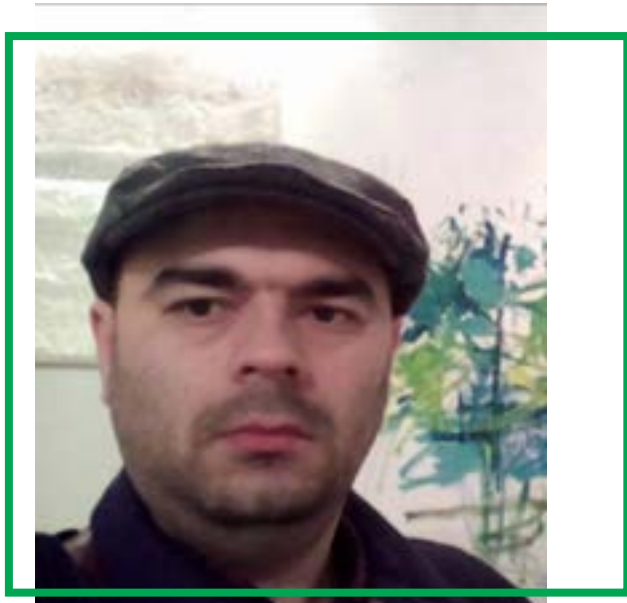
The plot is provoked by a portrait of Vera Nedkova, “Half Act”, and is replicated in a hand-embroidered carpet. Until recently such carpets existed not only in Bulgarian houses but also in many Greek ones. Apart from having a purely pragmatic function, they also serve as decoration. These unique panels have once again given the opportunity to creative young women to share their inner worlds, to share the stories about their weekdays and holidays.

В **“Нещата”** Маита търси символиката, търси силата на всеки от символите, които превръщат обикновената вещь в талисман, способен да защити, да донесе здраве, обич и късмет в дома. Рисунките са редуват със записки на родния за нея гръцки език и с цитати от български народни песни и от книга, която Маита опитва да прочете на български език. За нея използването на непозната графична система е аналог на украсяването на предмети от бита с магични символи, аналог на ритуал, аналог на сценарий, основан върху историите, които всеки предмет крие в себе си. Маита създава този сценарий не само с ума си, а и със сърцето си. Сама твърди, че нейният цикъл рисунки е опит за портрет на „женствеността за всички времена“. Като всеки истински творец, тя не просто възпроизвежда реалистично и с удивително майсторство елементите от женския свят, а всяка от нейните рисунки носи подтекст, разказва и провокира, носи изживяването, трепета, запълнените с вълнение мигове в залите на музея, където миналото се преплита с настоящето и нашепва женски тайни и копнежи.

In **“Things”** Maita seeks the symbolism and the power of each of the symbols that turn ordinary items into a talisman capable of protecting and of bringing health, love and luck to the home. The drawings alternate between notes in her native Greek language and notes in Bulgarian including quotes from Bulgarian folk songs and from a book that Maita is trying to read in Bulgarian. For her, the use of an unknown graphic system is analogous to decorating everyday objects with magical symbols; it is analogous to a ritual; it is analogous to a script based on the stories that each object conceals and tells. Maita creates this scenario not only with her mind, but also with her heart. She claims that her cycle of drawings is an attempt at a portrayal of “femininity for all time”. Like any true artist, she not only reproduces realistically and with amazing mastery the elements of the female world, but each of her drawings carries an underlying meaning; each drawing narrates and provokes; it bears the experience, the exhilaration, the moments filled with excitement in the halls of the museum, where the past intertwines with the present and whispers female secrets and longings.

НЕЩАТА, рисунки, хартия, пигментна линия, цветен молив, 18 рисунки 25x35 - 14x21см
THINGS, drawings, paper, pigment liner, colored pencil, 18 drawings of 25X35 – 14X21 cm

Бурим Аждини_

Burim Ajdini

Бурим Аждини е роден през 1980 г. в Тетово. Завършил е факултета по изящни изкуства в Тетовския държавен университет, а магистърска степен - във факултета по изящни изкуства на университета в Прищина през 2005 г.

От 1999 г. работи като преподавател по изобразително изкуство в СОУ „Моша пажаде“ в Тетово.

Burim Ajdini was born in 1980 in Tetovo. He graduated from the Faculty of Fine Arts at Tetovo State University with a Master's degree from the Faculty of Fine Arts at the University of Pristina in 2005.

Since 1999, Burim Ajdini has been working as a teacher of fine arts at Mosha Pajade High School in Tetovo.

Родопи и Смолян 1 и 2, Диптих, масло върху платни, 2 броя, 100x150см
Rhodope and Smolyan 1 and 2, Diptic, oil on canvas, 2 pieces 100x150cm

Абстрактната игра на Бурим с маслени бои върху големия формат на двете платна носят прозаичното при първи прочит име „**Родопите и Смолян, 1 и 2**“. От почти страховития мрак на черното в долната част Бурим изгражда пространство от цветовете на камъка и дървото и стига до чистата светлина на бялото. Извън този подбор на цветовете художникът полага няколко петна в зелено – вечнозеленото на боровете и елите, и червено – покривите на белите къщи в Смолян.

Това е първосигналният прочит на този диптих. После започва пътят – това е основният мотив в тази творба. Чрез пластове боя тя ни превежда през няколко измерения. Първо е пътуването през планинските пътища, пътуване денем и нощем през горите и дебрите, за да се доберем до градчето. После е пътуването през времето, през културните пластове, натрупани от хилядолетия човешки обиталища по тези земи. Меките форми на планината създават усещане за уют, за прегръдка, но сетивността на творец от Балканите помага на Бурим да прозре трудния живот на планинския човек, да почувства и предаде борбата за оцеляване, водена с планината, със земята, с рудата в недрата. А същевременно планината дава много – дава камъни и дърво за

Burim's abstract play with oil paints on the large format of the two canvases bears the simple name **“The Rhodope Mountains and Smolyan, 1 and 2”**. From the almost formidable darkness of black at the bottom of the canvases, Burim builds a space from the colors of the stones and wood and reaches to the pure light of white. Apart from this selection of colors, the artist puts down several marks in green - the evergreen of pines and firs - and in red - the roofs of white houses in Smolyan.

This is the first observation of this diptych. Then the journey begins - this is the main motive in this work. Through layers of paint, it takes us through several dimensions. The first is the journey through the mountain roads, a day-and-night journey through the forests to get to the town. Then there is the journey through time, through the cultural layers accumulated by thousands of human dwellings on these lands. The soft shapes of the mountains create a feeling of coziness, a hug, but the sensibility of an artist from the Balkans helps Burim see the difficult life of the mountain man; it helps him feel and convey the battle for survival with the mountains, the land, and the ore in the depths of the Earth. At the same time, the mountain gives a lot: it provides stones and wood for the houses and their interior; it provides food for the sheep, so that people can take the wool and make their own

къщите и за интериора им; дава храна за овцете, за да вземат хората вълната им и да направят постелките и дрехите си – за делник и празник. Ежедневните дрехи са с естествените цветове на вълната – черна, бяла и много нюанси на кафявото.

Най-провокативното пътуване е в съзнанието ни като човечи. Привидният хаос от едри мазки с четката напомнят изоставените родопски къщи, които се рушат под безчувствения поглед на нашата немара. Традициите пазим в музеите ...

Време е за доза оптимизъм – погледът се вкопчава в светлото петно върху едното от платната. Съвременната архитектура на Смолян кореспондира с традиционната родопска къща, погледнат отвисоко Смолян е град от бели къщи с червени покриви, а в тези къщи живеят светли хора. Това са истинските пазители на традициите – в празничен ден те вадят от раклите стари носии или такива, изработени по стари образци, после някой надува гайда, а друг запява тежка стара песен и всички улавят ръцете си в хоро. Тези хора пазят и възраждат предания, обреди и обичаи. В такива дни оживяват старите времена и подхранват енергията ни, осветяват съзнанието ни, дават ни сила да живеем с предизвикателствата на Родопите – планината с топла душа.

bedding and garments for weekdays and for holidays. Casual clothes bear the natural colors of wool: black, white and many shades of brown.

The most provocative journey is in our minds as human beings. The apparent chaos of large brush strokes is reminiscent of abandoned Rhodope houses, which are crumbling under the insensitive gaze of our negligence. We preserve the traditions in museums...

It's time for a dose of optimism: the gaze stops on the bright spot on one of the canvases. The modern architecture of Smolyan corresponds to the traditional Rhodope house. Seen from above, Smolyan is a city of white houses with red roofs, and in these houses live good people. These are the true guardians of traditions: on holidays they take out old traditional costumes or new ones made in accordance with traditional clothing patterns, then one person inflates a bagpipe, another one starts singing an old song, and everyone starts dancing the traditional Bulgarian “horo” dance while holding hands. These people keep and revive traditions, rites and customs. During such days, old times come to life and nourish our energy, lighten up our consciousness and give us the strength to live with the challenges of the Rhodope Mountains, the mountains with the warm soul.

Галина Абаджимаринова

Galina Abadjimarinoва

Галина Абаджимаринова е родена и живее в град Търговище (България). Завършила е Националната художествена академия в София (България), специалност сценограф. Работи като сценограф от 20 години и има над 50 реализирани проекта по сценичен дизайн и костюми, както за драматични, така и за няколко куклени представления. Работила е с различни режисьори и е носител на множество награди за сценичен дизайн.

Galina Abadjimarinoва was born and lives in the town of Targovishte (Bulgaria). She graduated from the National Academy of Arts in Sofia (Bulgaria), majoring in scenography. She has been working as a set designer for 20 years and has brought to life over 50 projects while working on stage design and costume design, both for theatre plays and for puppet shows. She has worked with various directors and has won numerous awards for stage design.

Експресивност е ключовата дума за нейния стил, защото тя влага дълбоко емоционални послания, които не търсим на повърхността в конкретни образи, а долавяме подсъзнателно и никой не може да отрече, че точно това е планината, видяна и преживяна в дълбокото на чиста и нежна женска душа, душа на творец. Това обяснява и избора на материал – акрил, който бърза да изсъхне ако не успееш да уловиш мига, чувството. А Галя успява.

Успява да ни омагьоса с нежната женска енергия в палитрата ѝ. Притихваме докато я гледаме как по мъжки решително и смело нанася пластове боя с четката, но истинската магия се получава в последния етап, когато тя добавя всеки детайл с грижовна женска ръка. Тогава виждаме как женският усет към красивото превръща къщата в дом и в него влиза природата, влизат древни символи, образи и знаци. На този етап с туш, контур или с шпатулата, отнемайки от пластове боя, Галя изобразява както самата тя казва: „магическите символи от традиционния текстил, толкова мистични и изчистени като древни руни, а носещи толкова информация, наричани за здраве и плодородие и да пазят притежателя си...“

Expressiveness is the key word describing her style because she weaves in deep emotional messages that we do not consciously look for on the surface in specific images, but that we can subconsciously perceive. No one can deny that precisely this is the mountain seen and experienced in the depths of a pure and tender feminine soul, a creative soul. This explains the choice of materials: acrylic paints which quickly dry up if you fail to capture the moment, the feeling. And Galya succeeds in doing that.

She manages to enchant us with the gentle feminine energy of her palette. One calms down as one watches her apply layers of paint, resolutely and boldly, with a brush. But the real magic comes in the last stage, when she adds every detail with a caring woman's hand. Then one sees how the feminine sense of beauty turns the house into a home, and how thereafter nature, ancient symbols, images and signs enter this home. In this stage, with ink, contour or with a spatula that removes layers of paint, Galya depicts, as she says, “the magical symbols of traditional textiles, as mystical and clean as ancient runes, which all the while carry so much information and are sought after for good health, fertility and protection of their owners... “

1.

2.

3.

4.

5.

6.

1. Цветовете на Родоп
акрил върху платно, 90 x 90 см

2. Където светлината е мека/Криле за полет
акрил върху платно, 90 x 90 см

3. Под синьото, в тишината
акрил върху платно, 90 x 90 см

4. Радостта ми е в дъждовните капки
акрил върху платно, 90 x 90 см

5. Трансформации
акрил върху платно, 90 x 90 см

6. Изрезки и мигове в Родоп
акрил върху платно, 90 x 90 см

1. The Colours Of The Rhodopes
acrylic on canvas, 90 x 90 cm

2. Where The Light Is Soft / Wings For Flight
acrylic on canvas, 90 x 90 cm

3. Under The Blue, In The Silence
acrylic on canvas, 90 x 90 cm

4. My Joy Is In The Raindrops
acrylic on canvas, 90 x 90 cm

5. Transformations
acrylic on canvas, 90 x 90 cm

6. Clippings And Moments In The Rhodopes
acrylic on canvas, 90 x 90 cm

ВИЖ ОЩЕ/see more:

<https://echo-ii.eu/>

Каталогът е издадена в рамките на проект “Европейско културно наследство на сцената II: традиции в преход” съфинансиран по програмата “Творческа Европа” на Европейски съюз, програмата “Култура” на Столична община и Национален фонд Култура.

Подкрепата на Европейската комисия за изготвянето на настоящата публикация не представлява одобрение на съдържанието, което отразява гледните точки само на авторите и не може да се търси отговорност от Комисията за всяка употреба, която може да бъде използвана за информацията, съдържаща се в нея.

Партньори:

I-во издание 2021

Координатор публикация: Пепи Пенева Велева

Куратор: Захаринка Куцева

Дизайн: Огнян Попов

Дигитализиране на произведенията и фотография: Панайотис Диапулис

OPEN SPACE foundation (България)

www.openspacebg.com

Лиценз:

Този каталог е публикуван при условията на:

Creative Commons Attribution - ShareAlike 4.0 лиценз.

Информация за лиценза можете да намерите като посетите уебсайта:

<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

T R A D I T I O N S
in
T R A N S I T I O N

Open Space Foundation, Bulgaria

